

ter til at indføre både en registreringsordning for formidlere og en tilladelses/autorisationsordning for formidlingsaktiviteter.

Handlingsprogrammet indeholder ikke en nærmere beskrivelse af, hvad en registreringsordning i givet fald nærmere skal gå ud på. Hertil kommer, at Danmark blandt andet efter EU's fælles holdning i forvejen er forpligtet til at bevare oplysninger – hvilket i sagens natur forudsætter en eller anden form for registrering af oplysningerne – i mindst 10 år om alle personer, der får tilladelse til våbenformidling. Danmark må derfor antages – uanset hvilken fortolkning af handlingsprogrammet der lægges til grund – ikke at være forpligtet til at indføre yderligere registrering, end hvad der følger af Danmarks opfyldelse af EU's fælles holdning.

2.4. Udenlandsk ret

I henhold til de foreliggende oplysninger²⁾ om retstilstanden i de øvrige 14 »gamle« EU-lande samt Norge, Canada og USA har Belgien, Finland, Frankrig, Holland, Storbritannien, Sverige, Tyskland, Østrig, Norge og USA indført regulering af våbenformidling, mens dette endnu ikke er tilfældet for Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal, Spanien og Canada.

Det bemærkes, at de forskellige landes regler om våbenformidling kan være af ældre dato og derfor i den aktuelle form ikke nødvendigvis opfylder de eksisterende internationale retningslinjer for regulering af våbenformidling, herunder EU's fælles holdning, jf. afsnit 2.3.1.1.

2.4.1. Belgien

Den belgiske lov om import, eksport, transit af våben mv., der trådte i kraft den 17. juli 2003, indeholder bestemmelse om, at ingen belgier eller udlænding, som har bopæl eller udøver erhvervsvirksomhed i Belgien, må forhandle, eksportere eller levere våben mv. til udlandet, eller besidde våben mv. med dette formål, eller optræde som mellemmand i sådanne transaktioner uden tilladelse fra Justitsministeriet. Dette gælder, uanset om handlingen foretages mod vederlag eller vederlagsfrit, uanset varernes oprindelsessted og destination, og uafhængigt af om varerne kommer ind på belgisk territorium.

En mellemmand er i lovteksten defineret som en person, der skaber forudsætningerne for, at der kan indgås en aftale om forhandling, eksport eller levering af våben mv. til udlandet, eller om

besiddelse af våben mv. med henblik herpå, samt enhver der indgår en sådan aftale, selv om transporten udføres af en tredjemand. Også dette gælder, uanset om handlingen foretages mod vederlag eller vederlagsfrit, uanset varernes oprindelsessted og destination, og uafhængigt af om varerne kommer ind på belgisk territorium.

Loven indebærer efter det oplyste, at såvel den, der udfører transport af våben mellem tredjelande, som den, der formidler en aftale om sådan transport, skal have tilladelse hertil.

Alle, der ønsker at handle med våben, skal registreres på forhånd.

2.4.2. Finland

I Finland forudsætter formidling af forsvarsmateriel mellem tredjelande konkret tilladelse, jf. 'Lag om export och transitering av försvarsmateriel' § 2 a. I lovens § 1 defineres formidling som »virksomhed gennem hvilken aftaleparterne bringes i kontakt med hinanden med henblik på at få en aftale om eksport eller overførsel af krigsmateriel mellem tredjelande i stand«.

Formidlerens aktiviteter skal have en afgørende betydning for resultatet af den retlige transaktion, dvs. at kontrakten ikke ville være indgået uden formidlerens mellemkomst. De tre parter (sælger, formidler og køber) behøver ikke at mødes. Det tilstrækkeligt, at formidleren bidrager til kontraktens indgåelse, for at der er tale om formidling i lovens forstand. Allerede etableringen af kontakt mellem aftaleparterne, uanset kommunikationsmåden, anses for at kræve tilladelse, hvis det er hensigten, at kontakten skal resultere i en aftale mellem parterne.

Definitionen på formidling omfatter også situationer, hvor formidleren har erhvervet materiel med henblik på at videresælge det til en tredje part. Dette gælder også situationer, hvor der endnu ikke er fundet en køber. I disse tilfælde skal formidleren indhente tilladelse for at erhverve det materiel, som han agter at videresælge.

Kravet om tilladelse omfatter både formidlingsaktiviteter i Finland og formidlingsaktiviteter udført i udlandet af finske statsborgere, virksomheder og udlændinge med permanent bopæl i Finland.

2.4.3. Frankrig

Personer, der beskæftiger sig med fremstilling af eller handel med våben, herunder mellem-